
Tanowo, st. 3, gm. Police, woj. zachodniopomorskie, AZP 28-04/3

Informator Archeologiczny : badania 33, 40-41

1999

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

RUSKIE PIASKI, st. 8, gm. Nielisz, woj. lubelskie, AZP 86-86/65

- ślad osadnictwa z epoki neolitu
- ślad osadnictwa z okresu nowożytnego

Badania wykopaliskowe kierowane przez mgr. Józefa Niedźwiedzia (ROBiDZ w Lublinie) miały charakter prac sondażowych. Finansowane przez inwestora prywatnego. Ich celem było rozpoznanie stanowiska pod względem obecności nawarstwień kulturowych i obiektów ziemnych oraz wykonanie badań ratowniczych w przypadku ich stwierdzenia, przed rozpoczęciem robót inwestycyjnych na tym terenie.

Łącznie przebadano powierzchnie około 1 ara i nie odnotowano obecności obiektów archeologicznych ani nawarstwień kulturowych. Jedynymi znaleziskami odnotowanymi w warstwie ornej były: ceramiczny fragment pokrywki nowożytnej (XIX-XX w.), bardzo drobny i mało charakterystyczny fragment ceramiki neolitycznej oraz 2 narzędzia krzemienne (drapacz i odłupek), które wstępnie datowano na epokę neolitu i przypisano kulturze lubelsko-wołyńskiej ceramiki malowanej.

Dokumentacja powykonawcza z badań znajduje się w WUOZ Lublin, Delegatura w Zamościu, a materiały zabytkowe zdeponowano w Muzeum Zamojskim w Zamościu.

RUSZOWICE, st. 35, gm. Głogów, woj. dolnośląskie, AZP 68-19/236

Ratownicze badania archeologiczne zostały przeprowadzone w 1999 roku przez firmę „AKME” Zd. Wiśniewski przy współpracy terenowej Muzeum Archeologiczno-Historycznego w Głogowie. Prace badawcze z ramienia „AKME” były nadzorowane przez dr. Aleksandra Limisiewicza, natomiast kierował nimi w imieniu wymienionego wyżej muzeum mgr Zenon Mendel. Ponadto w badaniach, zarówno na etapie terenowym, jak i gabinetowym, wzięli również udział mgr K. Czapla, mgr Al. Dobrowolski, mgr W. Pogorzelski, mgr L. Lenarczyk oraz student Katedry Archeologii Uniwersytetu Wrocławskiego A. Hajzler.

Strzegowa – Jaskinia Biśnik, gm. Wolbrom, woj. małopolskie, AZP 95-54 – patrz paleolit

Święty Wojciech, st. 7, gm. Międzyrzecz, woj. lubuskie, AZP 51-14/22 – patrz paleolit

TANOWO, st. 3, gm. Police, woj. zachodniopomorskie, AZP 28-04/3

- kompleks obozowisk późnopaleolitycznych, mezolitycznych i protoneolitycznych.

Badania prowadził dr hab. Tadeusz Galiński (Dział Archeologii Muzeum Narodowego w Szczecinie). Finansował WKZ w Szczecinie. Dwunasty sezon badań.

Badania stanowiska w sezonie 1999 związane były z realizowaną tam inwestycją dotyczącą budowy rurociągu wodnego Gunia – jez. Głębokie i miały charakter ratowniczy.

W różnych, zagrożonych zniszczeniem częściach stanowiska, obejmującego teren wału morenowego o powierzchni liczącej ponad 2000 m², wykonano kilkanaście większych i mniejszych odkrywek kontrolnych. W jednej z nich natrafiono na ślady kolejnego na tym stanowisku skupienia osadniczego.

W założonym tu wykopie XVI/99 o powierzchni 60 m² odsłonięta została niewielka krzemienica, licząca około 1,5 tys. zabytków krzemiennych i kamiennych oraz towarzyszące jej skupisko licznych fragmentów ceramiki protoneolitycznej, z których większość zalegała w kilku jamkach zawierających ułamki tych samych naczyń.

Wśród wytworów krzemiennych znajdują się rdzenie, drapacze, rylce, półtylczaki i zbrojniki trapezowate. Dominuje technika wiórowa.

Fragmenty ceramiki pochodzą od kilku zaledwie rozgniecionych naczyń zasobowych w postaci pucharów S profilowanych, płaskodennych oraz od małych pucharków i tzw. lampy.

Niezwykle interesująco przedstawia się ornamentyka naczyń pucharowych. Spotyka się tu mianowicie elementy zdobnictwa i wątki dotąd w ogóle nieznane, także wśród materiałów wcześniej badanych, innych skupień tego stanowiska.

Obok krzemieni i ceramiki wystąpiły też silnie rozdrobnione, przepalone kości zwierzęce.

Badane skupienie osadnicze wiąże się kulturowo z lokalnym, zachodniopomorskim wariantem zespołów protoneolitycznych zachodniej strefy Bałtyku, i reprezentuje jego najmłodszą fazę rozwojową, tzw. wczesnopucharową, datowaną na około 3200-3100/3000 lat p.n.e.

Badania na stanowisku zostały zakończone.

Targonie Wielkie, st. 9, gm. Zawada, woj. podlaskie, nr AZP 36-81/9 – patrz: mezolit

WIELICZKA, st. 87, gm. *loco*, woj. małopolskie, AZP 104-58/20

- osada kultury lendzielskiej ze środkowego okresu neolitu

Ratownicze badania sondażowe, przeprowadzone w terminie od 18 sierpnia do 4 września przez Kazimierza Regulę (autor sprawozdania, Muzeum Żup Krakowskich Wieliczka). Finansowane przez Muzeum Żup Krakowskich Wieliczka. Drugi sezon badań. Przebadano powierzchnię 146 m².

Kontynuowano zapoczątkowane w ubiegłym roku badania sondażowe na osadzie kultury lendzielskiej, leżącej na pograniczu Wieliczki i wsi Zabawa, pomiędzy ulicami Zielną i Graniczną. Prace skoncentrowane były na polu ornym, gdzie w 1998 roku natrafiono na chatę półziemiankową, którą przebadano tylko w połowie. W bieżącym roku zamierzano dokończyć eksplorację drugiej połowy w/w obiektu, jednak z przyczyn obiektywnych nie zrealizowano tego zamierzenia. W związku z zaistniałą sytuacją zaplanowano przebadanie jak największego obszaru stanowiska w celu uchwycenia jego granic.

Układ warstw stratygraficznych: 1 – humus orny, 0-20,40 cm (warstwa I); 2 – warstwa podglebia, 20-82 cm (warstwa II); 3 – glina calcowa, poniżej 20 i 82 cm (warstwa III).

W obrębie wykopu V natrafiono na dużą jamę kulturową (obiekt 5), o średnicy 200-220 cm. W przekroju pionowym – regularne zagłębienie ze skośnymi ściankami i równym dnem, na głębokości 84 cm. W wypełnisku zauważono dwa skupiska zbrylonej polepy (śląd paleniska) oraz ułamki naczyń kultury lendzielskiej, należących do tzw. ceramiki „piaszczystej” i „gładkiej”. Z innych zabytków znalezionych wewnątrz jamy należy wymienić: dwa kamienie piaskowcowe ze śladami intencjonalnych wygładzeń powierzchni, w tym jeden rozcieracz oraz fragment ułamanego wióra krzemienno (surowiec jurajski) z wyświeceniami na jednej krawędzi.

Uchwycono także granicę osady w partii zachodniej.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Muzeum Żup Krakowskich Wieliczka.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Studiach i Materiałach do Dziejów Żup Solnych w Polsce”.

Badania będą kontynuowane.

WIELICZKA-Rożnowa, st. 13, gm. *loco*, woj. małopolskie, AZP 104-57/13

- osada kultury lendzielskiej z okresu neolitu
- ślad osadnictwa kultury ceramiki wstęgowej rytej z okresu neolitu
- ślad osadnictwa kultury przeworskiej z okresu wpływów rzymskich
- ślad osadnictwa z okresu wczesnego i późnego średniowiecza

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w terminie od 2 do 31 sierpnia przez mgr.